

שבת צ"צ

שבת בצהריים
יום הכיפורים | 379
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שליידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להל... רשמים מראש השנה/אליה

- שומע קול שופר.
- את הקול שבתוכי.
- כמו תינוק ששומע תינוק אחר בוכה, ומתעורר.
- כל השנה אני לא שומע את הקול.
- אלף מסכים וחסימות הוא צריך לעבור
- ולא תמיד מצליח.
- לא תמיד אני עוזר לו.
- יום אחד בשנה, הוא פורץ.
- קולה של נשמה
- שכל כך רצתה
- וקיוותה
- ושאפה
- וניסתה
- ודחפה
- ומשכה
- וגם הצליחה
- חלקית
- להמליך את המלך.
- ורוצה השנה להצליח יותר.

תארו לעצמכם ש:במוצאי יום כיפור אתם מתלבטים באיזה נר עושים את ההבדלה... אז מה עושים? מהלכות יום הכיפורים:

מצווה לאכול בערב יום הכיפורים כדי להתכונן ולאגור כח לצום, ומעוד טעמים. מצוות "זכור את יום השבת" מצריכה להזכיר בפה את השבת. בכל שבת אנו עושים זאת בתפילת לחש בערבית ובקידוש. ביו"כ שחל בשבת אין קידוש, ויש לכוון לקיים את המצווה בברכת קדושת היום בתפילת ערבית. רק במקדש מותר להשתחוות לה' בהשתטחות מוחלטת על רצפת אבנים. לכן, בהשתחויה במוסף יש להיזהר לשים חציצה (מגבת למשל) בין ראש האדם לרצפה.

בהבדלה במוצ"ש מברכים על נר שהודלק כעת, כי הברכה אז היא הודאה על האש שנוצרה במוצ"ש. בהבדלה ביו"כ הברכה היא הודאה על שהותר לנו עתה להשתמש באש, ומברכים בה רק על נר שדלק כל היום (ועד עתה נאסר בשימוש), או על נר שהודלק ממנו. במוצאי יו"כ שחל במוצ"ש (השנה), לכתחילה מברכים על נר שדלק כל היום או נר שהודלק ממנו, ובדיעבד אפשר גם על נר שהודלק עתה.

לשמור ולעשות

חיוניו של צ"צ

למען שמו

להקפדנו שלא אהרזיש. ח"ד לא הפגי איך אפשר להשולל אג רבי שקיבא ואישיפא לאכא במספדף לא כשרה ומחבא החאיט אהפוצ'ץ חיו"י, אמרה פגאמל יפודיג בכאב שקט. פקול שלה פלטיק אג כאן, אהחיוני פהפנו אליה. "זה לא נקרא השולא...". חגיגה שיראל. יוה לא השולא?! לשנייה קראים פולח מאלכא אלא? אמרה יפודיג.

הם לא בדוק באגה דגה, אבא יש להם זכאג של קידוש השם", אמרה גהיזה, "יש קידוש השם בזה שאנחנו חיים כיפודים אמלא פסיכון שבה, אכלאדא נהדל רק בחלא שפלא יפודי, פלא מוכיח אג פסיכון בזה, ומכאפ אכל החלום אג דבולגה פי חלמו שבוחר אכא אגא אמלא האויבים".

פוגיגים ירדנו מהרכבה פקא אהחלמו אהקדמ אכיוון הכולג. כל אחת הוכה בקצב שלה, אהויכוח המשוגף דרך. אני צמדגי אלורה חיוני. גך כבי דיבור איגה הפטיג אהכרה מהט. הפטידה שלה פיגה בקפאם יגך ממה שזכרג.

כשלאני חושבה ח"י בזה", היא אמרה לי, "קידוש השם בזה משלה שלישיך אכל יפודי, גם אם בחק ממחישו פלא מחלא אג השם". החלמו אכלג. הגרפטי ח"י פאכונים. במקום שמחזיר נשמות צפא אהם חלחליים מהפנים אביקשו מהי אשליף מחשים חיוניים. ריח טהרה חמד באוויר. אפני פי. גטהלו.

שבי"צ שלום ולחמי חגימה טובה, צוריה

שפלא יפודי, שונה ממי שנפטר פשוט כי הוא נפטר". יופי מה שלא אמרה. גם חיוני שנרצח הפילוח הוא פולח מאלכא! חגיגה יפודיג, נכונ", שיראל חגיגה פשטאג. "מה אלא?"

יכי פלא לא החיט אמסר אג נפשו. פשוט פולח אגא. אכ מה פלא חדיף מסבא שלי? ארלח פלטיק שקט. "מה גם", פוספטי, "שיש הרבה רבנים שמג ירז'י, אהחלום כאאל שלא שמרו גרה ומצולג אנהחח ח"י קידוש השם".

החלמו אהחנה הרכבה פקא. אידיו חוכא זאח חרדי מבלגר, שני חיונים נטאו כיפה חרבי אחד. פהויכוח המשטיך: "אכ ארבוניס פייה הרבה שכר ח"י לשם חיו ח"י קידוש השם, אהחלוי פמאלכא פייה שכר ח"י בזה שהם החלי מאלכא", אמרה אורה.

יומה אג חנוה אהחנה של יפודיג? שאגה, "הרי פלא לא חלה שום דבר בשביל בזה!" הקטיג. "מה?! פלא יגך לא יחלה שום דבר! פלא מסר אג החיים שלו!" חגיגה שיראל.

חכשיו כל הכיגה כבר פיגה בפנים. אהפטי שלא הגחוקנו אכזאג ושישיג שמאוכחא. אלא פייה ויכוח אחד משוגף אכולן. הרכבה החינה חליוני. אורה פלטיק אהחלוי חנה שכנרד מהרכבה פקא נשב איפשהו אהחלה חלחל דיון.

אבא חדיון פשוט המשטיך גך כבי גחלה. זכאכאג ייאמר

לא צוריה. יש לי חברה, נקרא אה אורה, שכבר הרבה זמן מפחדג אהסלבה בירולשים מחשש אפילו. אמרה אה שהמטרה של הפרכים היא שפחד אחיר אנהחח, אפיא אמרה: "אפני החיים פנהחחיים, אני בכלל רוצה אחילג". מה פיגם חנוים אה?

השבלח הכיגה שלנו יכאפ אסיוך בירולשים. מצאג אג חנונו מסגלבהל בין מאלק קברים. שקט חלף אג הכל. אפטיגם נהקלנו בקברים של קרובי משפחה של בנה אהן סיפרו ח"י פאיט שמאחורי המצבה.

מדי פטיח חנרגי אקלא אג מה שכאג ח"י כל מיני קברים - פהון שמאג פהון גארכים, פהון פרחים. ביציאה מביה החלמון הצבאי בהר הרצל, אמרה מהדריכה: "כל הקברים כאן הם בחצבם הפמשך של חלטיג החלוי מאלכא שאנחנו מזכירים ביום הכיפורים. אכלום יש בסיס משוגף - מסיוג נפש ח"י קידוש השם". וכאן פיא סיפרה ח"י רבי שקיבא.

"איך אפשר להשולל חיו חיוני ארי שקיבא?!", אהחלה לי יפודיג במחמו. פאלמה פיא שהסכמי איגה. מישיה אפנינו פסלבה: "אבא גם חיו חיוני פלא פולח מאלכא. פלא מה בגר יפודי חלא". "גם סבא שלי נהדל כיפודי חלא!" אמרה יפודיג. "מה, השולא?!", ילא, בגאלנה דרכים.

בזה לא אגא דברי, שיראל חגיגה חנה, מי שנרצח בחלא

בצאני לקראתך

זה מרגיש לי שאנחנו כל הזמן חוזרים על עצמנו בעשרת ימי תשובה: תכתוב אותנו לחיים, תזכור אותנו לחיים, כתוב לחיים טובים ובספר חיים טובים נכתב. אותך זה לא היה משגע שפונים אליך שוב ושוב באותה בקשה במילים שונות:

מי אמר שזו אותה בקשה?
כל פעם אנחנו מבקשים להיכתב לחיים טובים, מה לא אותה בקשה!!
זה באמת נראה דומה, אבל יש חיים ויש חיים...
זה נשמע כמו איזו פרסומת. למה אתה מתכוון?
תגיד לי, מה זה חיים?

לא יודע להגדיר. כשהגוף מתפקד.
החיים לא מסתכמים בגוף מתפקד. זו רמה מאוד נמוכה של חיים. כשאומרים "לעשות חיים" מתכוונים לשמירה על תפקוד סדיר של מערכות הגוף!!

לא, אבל אני מניח שגם בתפילה אנחנו לא בדיוק מתכוונים למה שמתכוונים כשאומרים "לעשות חיים"...

גם אני. רק רציני להראות שיש כמה מובנים למושג "חיים". באופן כללי נגיד ככה: "חיים" זה חיבור לה. "ואתם הדבקים בה" אלוקים חיים כולכם היום". עצם ההימצאות של נפש בתוך הגוף החומרי היא כבר חיים. וכמובן שיש דרגות: אדם שפועל לפי דרך ה', דואג ל"רמת חיים" גבוהה - לא במובן הכלכלי, אלא במובן החי והפנימי של המילה.

ומי שכל הזמן עושה עבירות:
זרם החיים שלו דלוח. אדם כזה לא יהיה שמח (והשמחה שכן יש לו, מגיעה מהדברים הטובים שהוא כן עושה).

אוקי. אז לפי זה, מה הכוונה בהוספות השונות של עשרת ימי תשובה: שים לב שבהוספות בברכות הראשונות - "זכרנו לחיים" ו"ומי כמוך", אנחנו אומרים רק "חיים", ובהוספות בברכות האחרונות - "וכתוב" ו"בספר חיים", אנחנו אומרים "חיים טובים".

בשתיים הראשונות מתכוונים לחיים רוחניים, שנהיה מחוברים לה' בשנה הזו. בשתיים האחרונות, מתכוונים לחיים טובים מבחינת האירועים שיהיו לנו השנה, שתהיה מה שנקרא "שנה טובה ומתוקה".
ומה הכוונה "המלך המשפט"? טוב, אני רואה שנגמר המקום...

שעת סיפור

פעם שמע ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל על אדם אחד שלא שמר תורה ומצוות באופן עקבי. מה שהיה כתוב בתורה שלא לעשות - הוא עשה. עבירה אחרי עבירה. הלך אליו ר' לוי יצחק, ואמר לו: "אני מקנא בך". "למה?" שאל אותו רשע. "כי כתוב שכשאדם שב מאהבה לקב"ה, זדונות נעשות לו כזכויות. כמה אני מתאמץ כדי לעשות מצוות, וכמה באמת זכיתי לקיים בפועל? והנה, אתה - אם תשוב מאהבה, איזה צדיק אתה תהיה..." אמר לו אותו אחד: "תבוא שנה הבאה. עד אז אני אגדיל עוד קצת את מלאי הזכויות שלי".

ור' לוי יצחק בא. ודיבר איתו שוב. ושוב דחה אותו הרשע ההוא, ושוב חזר אליו ר' לוי יצחק בשנה שאחר כך. כך כמה שנים. שנה אחת הגיעה לר' לוי יצחק השמועה שאותו אדם חולה מאוד. הגיע אליו ר' לוי יצחק ודיבר על לבו. כח הדיבור ניטל כבר מאותו אדם, אך דמעות זלגו מעיניו. אמר עליו ר' לוי יצחק שהוא בעל תשובה גמור.

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ רפאל בן פינה ז"ל
לזכות כל עם ישראל

יום הכיפורים הוא חג האהבה הלאומי.
"על כל פשעים תכסה האהבה".

קורא קבוע

כי אכפת לי ממך

טור מיוחד לרגל יום כיפור והפרשה שעברה

בפרשת האזינו משה רבנו מוכיח את העם שעבר על רצון ה' למרות שה' יצר אותו מאפס ונתן לו הכל. זה לא מוסרי, ולא חכם.

בתחילת התוכחה, משה רבנו ממשיך את דבריו למטר. ממשיך זה ננסה ללמוד מעט על הנמשל, על משמעות וצורת התוכחה הנכונה. יש עוד תנאים ודגשים למצווה זו, אבל נציין חלק.

גשם. אתם אוהבים את הטיפות הללו, או ששמחים דווקא בקיץ? כשהירה מגיע, אתם מאלה שיוצאים לרקוד בחוף, או אולי מהמעדיפים להביט מתחת קורת גג על הים הלא נגמר הזה שיורד מהשמים אל הארץ?

את אותו גשם שיורד לעולם, כל אחד מקבל אחרת. החקלאים שמחים, הטרמפיסטים קצת פחות, הילדים צוהלים בשלוליותיהם, והאמהות רואות שצריך לקנות להם מגפי גומי חדשות.

גשם מביא חיים לעולם, אבל הוא גם רטוב. קר כשהוא יורד, וחשוך. כמה דברים שבאים ביחד, ולכל אחד משמעותי יותר משהו אחר.

גם התוכחה מורכבת מכמה דברים: מעורבות, אכפתיות, חדירה לפרטיות, תשומת לב לטעון שיפור, הזדמנות לתיקון, חוסר נעימות (דו סטריות), נגיעה בנקודות רגישות, כבוד שמים וכבוד בריות. וכל התשובות נכונות.

השאלה על מה מתמקדים. למה גשם יורד? כדי להביא חיים לעולם מאיפה שיש להיכן שאין. כדי שנוכל לקבל אותו הוא מגיע בטיפות טיפות. כשהוא יורד קר, קצת מתכווצים, אבל חיים מגיעים פה (ולכן עליזות השמחים בו). הוא יחדור לקרקע ויצמיח אביב שלם, יצמיח את מי שיקלוט אותו.

גם התוכחה נועדה להביא חיים, להסיר מכשול, להוסיף דבקות במקור החיים. אם היא נעשית בצורה נכונה, היא גם עושה את זה (אם לא, היא יכולה דווקא לגרום נזק. המצווה היא לא סתם לזרוק הערה, אלא לעורר את הלב לתקן, ויש לכך תנאים).

אם העירו לנו, גם אם בצורה קצת פוגעת, צריך להפריד בין עצם ההערה, למעטפת. אולי היא נעשתה בצורה לא נכונה, אבל יש אמת בדברים? יש הזדמנות לצאת מכאן טובים יותר? בלי קשר למוי שהעיר. בינינו לבין עצמנו!

וכשאנו מעירים, צריך רגישות לסיטואציה. עלינו להפריד (בתפיסה שלנו, וגם בדיבור) בין העושה למעשה. מעשה שלילי לא יוצר אדם שלילי. בסך הכל הוא אדם טוב. אולי הוא לא ידע, או שנקודתית הוא כשל, אבל הוא אדם טוב. אפשר לחשוב על צדדים חיוביים שיש בו.

ועוד משהו: אפשר להוכיח מתוך כעס, ואפשר מתוך אהבה ואכפתיות. זה משליך על העיתוי (לחכות לזמן שבו התוכחה יותר מתקבלת), המיקום (לא בחברת אנשים אחרים) והסגנון של התוכחה (בלשון רכה ומכבדת). ולא במבול. טיפות.

מוצאי שב"צ

המשב"צת:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
עיתור - סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com